

Debata na temat sposobów mówienia o starości zainaugurowana w ubiegłym roku, konferencją w siedzibie Rzecznika Praw Obywatelskich, zaowocowała wydawnictwem pt. *O sposobach mówienia o. Prace nad różnorodnymi szczegółowymi projektami realizowanymi przez Komisję do spraw Osób Starszych działającą przy Rzeczniku Praw Obywatelskich, w tym dotyczącymi dialogu międzypokoleniowego, strategii rozwoju w starzejącym się społeczeństwie oraz utrudnień, z jakimi spotykają się osoby starsze, gdy występują w roli konsumentów potwierdzają, że blokady utrudniające osobom w starszym wieku pełne społeczne uczestnictwo i korzystanie w pełni z praw obywatelskich tkwią, między innymi, w społecznej świadomości.*

Nieodpowiedni stosunek do starości i do osób starszych znajduje odzwierciedle - nie w języku, jakim mówi się o starości i o ludziach ją przeżywających. Nieprzyjazny język niekorzystnie wpływa na relacje między ludźmi; także relacje międzypokoleniowe. Określa też stosunek ludzi do siebie samych, mogąc wywoływać strach przed starością i brak akceptacji faktu, iż starzejemy się.

Celem spotkania było podjęcie dyskusji na temat języka, jakim mówi się w Polsce o starości i o osobach starszych oraz na temat wizerunku starszego pokolenia w polskiej przestrzeni komunikacyjnej. Gospodarzem i aktywną uczestniczką debaty była Pani Profesor Irena Lipowicz – Rzecznik Praw Obywatelskich.

Debata „O sposobach mówienia o starości” przyniosła podwójny efekt: wypowiedzi w dyskusji oraz pisemne opracowania.

Obecnie cały ten dorobek został zawarty w publikacji zatytułowanej "O sposobach mówienia o starości", którą można przeczytać klikając [TUTAJ](#).

W pierwszej części publikacji zawarto stenogram dyskusji przeprowadzonej 2 października 2013 roku. Z kolei część druga, zatytułowana „Suplement do dyskusji” zawiera, niejednorodnie pod względem formalnym, opracowania ośmiu autorów. Są to zarówno artykuły naukowe, odwołujące się do badań własnych i/lub do literatury przedmiotu, jak i eseje, mające luźną kompozycję, zawierające przemyślenia i osobiste opinie autorów. Mowa w nich o języku, jakim mówi o starości i o jej obrazach. Autorzy zajmują się bezpośrednimi relacjami między ludźmi oraz mediami, sztuką, reklamą i językiem nauki.